

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych

Estonia

Artykuł 17 - Informacje publicznie udostępniane

Środki ochrony w sprawach cywilnych można stosować na podstawie § 1055 ust. 1 [ustawy o prawie zobowiązań](#) (võlaõigusseadus), który stanowi, że jeżeli bezprawna szkoda jest wyrządzana stale lub istnieje zagrożenie szkodą, ofiara lub osoba, której zagraża szkoda, ma prawo zażądać, by zachowanie powodujące powstanie szkody ustało lub by sprawca powstrzymał się od zachowania powodującego powstanie takiego zagrożenia. W przypadku uszkodzenia ciała, uszczerbku na zdrowiu, naruszenia prywatności lub innych dóbr osobistych, można zażądać, by sprawcy szkody zabroniono zbliżania się do danej osoby (na podstawie postanowienia o zakazie zbliżania się) oraz by uregulowano kwestie dotyczące mieszkania i kontaktów lub zastosowano inne środki. Zasady postępowania w zakresie stosowania środków ochrony w sprawach cywilnych określa § 475 ust. 1 pkt 7 [kodeksu postępowania cywilnego](#) (tsiviilkohtumenetluse seadustik), na podstawie którego wykonanie postanowienia o środkach ochrony i innych podobnych środkach służących ochronie dóbr osobistych wchodzi w zakres postępowania niespornego uregulowanego w §§ 544–549 rozdziału 55, określających szczegółowo przyjęcie postanowienia o środkach ochrony. Na podstawie § 378 ust. 1 pkt 3, § 546 i § 551 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego środki ochrony w sprawach cywilnych mogą być stosowane jako środki w postępowaniu zabezpieczającym lub środki tymczasowe w postępowaniu niespornym.

Na podstawie § 1055 ust. 1 [ustawy o prawie zobowiązań](#) można zażądać, by sprawcy szkody zabroniono zbliżania się do danej osoby (na podstawie postanowienia o zakazie zbliżania się), oraz by uregulowano kwestie dotyczące mieszkania i kontaktów lub zastosowano inne środki. Z tego powodu środki, które można zastosować do celów ochrony dóbr osobistych, nie są w ustawie wymienione wyczerpująco, a w określonych okolicznościach można zażądać zastosowania środka, który jest do tych okoliczności dostosowany i niezbędny. W swojej analizie orzecznictwa dotyczącego postanowień o środkach ochrony, sporządzonej w 2008 r., Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że jeżeli osoba znajdująca się w niebezpieczeństwie i osoba stwarzająca zagrożenie żyją (lub pracują) blisko siebie, bardziej odpowiednie jest ustalenie rozwiązań dotyczących kontaktu, a treść zakazów (środków ochrony) może składać się głównie z listy zakazanych czynności. Do celów stosowania środków ochrony w sprawach cywilnych nie jest niezbędne, by czyn niezgodny z prawem był wymierzony w osobę, która jest zagrożona. Wystarczy, by wcześniejsze zachowanie pozwanego dawało powody do obawy, że pozwany może skrzywdzić ofiarę, zaszkodzić jej zdrowiu albo naruszyć jej prywatność lub inne dobra osobiste.

Nie ma dostępnych statystyk dotyczących średniego okresu stosowania środków. W Estonii istnieje możliwość zastosowania wielu różnych środków na potrzeby ochrony prawa do prywatności i dóbr osobistych na podstawie § 1055 [ustawy o prawie zobowiązań](#), na okres do trzech lat. Zgodnie z analizą orzecznictwa dotyczącego postanowień o środkach ochrony, która została sporządzona przez Sąd Najwyższy w 2008 r., sądy mogą co do zasady wydawać postanowienia o środkach ochrony na okres do trzech lat.

Rozporządzenie nr 606/2013 obejmuje środki ochrony stosowane w sprawach cywilnych. Rozporządzenie nr 606/2013 nie ma zastosowania do środków ochrony, które wchodzą w zakres stosowania rozporządzenia nr 2201/2003.

Osoba, która jest zagrożona lub która poniosła szkodę, może zażądać zastosowania środka ochrony w odrębnym postępowaniu albo w związku z innym roszczeniem. Jeżeli zachodzi potrzeba zastosowania środka ochrony, osoba znajdująca się w niebezpieczeństwie musi złożyć wniosek w [sądzie rejonowym](#) (*maakohus*) właściwym dla miejsca zamieszkania lub ostatniego znanego miejsca zamieszkania osoby stwarzającej zagrożenie, zgodnie z ogólnymi zasadami właściwości miejscowej. Sąd rozpoznaje wniosek w postępowaniu nieprocesowym. Przed zastosowaniem środka ochrony sąd wysłuchuje osoby, przed którą zażądano ochrony, jak również osoby, w której interesie prowadzi się postępowanie w celu zastosowania środka ochrony. W razie potrzeby sąd wysłuchuje osoby blisko związane ze wspomnianymi wyżej osobami lub przedstawicieli gminy wiejskiej lub samorządu miejskiego bądź organu policyjnego w miejscu zamieszkania tych osób.

Wnioski składane do sądu muszą być sporządzone w języku estońskim oraz spełniać wymogi §§ 338 i 363 [kodeksu postępowania cywilnego](#). Zgodnie z § 338 [kodeksu postępowania cywilnego](#) pismo procesowe złożone w sądzie przez uczestnika postępowania musi zawierać:

nazwiska, adresy i numery telekomunikacyjne uczestników postępowania i ich ewentualnych pełnomocników;

oznaczenie sądu;

opis istoty sprawy;

numer sprawy cywilnej, która jest w toku;

treść wniosku uczestnika postępowania;

okoliczności, na których ten wniosek się opiera;

wykaz załączników do pisma procesowego;

podpis uczestnika postępowania lub jego pełnomocnika albo, w przypadku dokumentów przekazywanych drogą elektroniczną, podpis cyfrowy albo inny sposób identyfikacji zgodny z przepisami § 336 [kodeksu postępowania cywilnego](#).

Pismo procesowe musi zawierać osobisty numer identyfikacyjny lub, przy jego braku, datę urodzenia osoby fizycznej.

Jeżeli uczestnik postępowania nie zna adresu lub innych danych innego uczestnika postępowania, pismo procesowe musi zawierać informację o działaniach podjętych przez uczestnika postępowania w celu uzyskania takich informacji.

Wszystkie wnioski muszą być złożone w formie czytelnej maszynopisu. O ile jest to możliwe, należy złożyć elektroniczne kopie dokumentów procesowych wniesionych w formie papierowej. Pełnomocnicy, notariusze, komornicy, syndycy masy upadłości, organy samorządu lokalnego i organy administracji rządowej oraz inne osoby prawne składają dokumenty do sądu drogą elektroniczną, chyba że istnieje powód, by złożyć dokument w innej formie. Szczegółowe przepisy dotyczące wnoszenia elektronicznych pism do sądów, formatu załączników i wykazu dokumentów do złożenia za pośrednictwem portalu określa się w [rozporządzeniu](#) ministra właściwego dla danej dziedziny. W przypadku gdy uczestnik postępowania składa w sądzie pisma w formie papierowej (oraz załączniki do tych pism), ma obowiązek przedłożyć odpowiednią liczbę odpisów, które zostaną następnie doręczone innym uczestnikom postępowania, chyba że pisma mają być złożone drogą elektroniczną.

Przy wnoszeniu wniosku lub środka odwoławczego w postępowaniu prowadzonym na wniosek należy uiścić opłatę skarbową w wysokości 50 euro. Przy wnoszeniu wniosku o zabezpieczenie roszczenia należy uiścić opłatę skarbową w wysokości 50 euro.

Na podstawie prawa estońskiego w postępowaniu nieprocesowym dotyczącym środków ochrony w sprawach cywilnych nie istnieje przymus adwokacki.

Osoba, która ma obowiązek wykonać postanowienie o środkach ochrony w sprawach cywilnych lub innych środkach służących ochronie dóbr osobistych, może zaskarżyć postanowienie lub jego zmianę w sądzie. Postanowienie o odrzuceniu wniosku o wydanie zakazu zbliżania się lub o zastosowanie innego środka ochrony dóbr osobistych albo o zniesieniu lub zmianie takiego środka podlega zaskarżeniu przez osobę, która wniosowała o zastosowanie tego środka lub w której interesie środek stosowano. Środek zaskarżenia należy złożyć na piśmie w sądzie okręgowym (*ringkonnakohus*) za pośrednictwem sądu rejonowego, który wydał zaskarżone postanowienie. Środek zaskarżenia należy wnieść w terminie 15 dni od dnia doręczenia postanowienia. Środka zaskarżenia nie można wnieść po pięciu miesiącach od dnia wydania postanowienia w postępowaniu spornym lub niespornym, chyba że prawo stanowi inaczej. Jeżeli okoliczności się zmieniają, sąd może uchylić lub zmienić postanowienie o środkach ochrony lub innych środkach służących ochronie dóbr osobistych. Przed uchyceniem lub zmianą środka ochrony sądy wysłuchują uczestników. Orzeczenie dotyczące środków ochrony lub innych środków służących ochronie dóbr osobistych doręcza się osobom w odniesieniu do których i na rzecz których takie środki się stosuje.

Wydane orzeczenia dotyczące środków ochrony są wykonywane od chwili ich doręczenia obowiązującemu (osobie stwarzającej zagrożenie).

Orzeczenie, którym zarządzono środek ochrony, wykonuje komornik. Komornicy co do zasady dowiadują się o naruszeniu środka ochrony od osoby, która znajduje się w niebezpieczeństwie. Jeżeli środek ochrony zarządzono przed ustaleniem sposobu wykonywania prawa do osobistej styczności, sąd może zarządzić, by prawo do osobistej styczności było wykonywane w sposób, który uwzględni stosowany środek ochrony.

Artykuł 18 lit. a)(i) - organy, które są właściwe do wydawania środków ochrony i do wydawania zaświadczeń zgodnie z art. 5

W Estonii organami właściwymi do zarządzania środkami ochrony są sądy. Zgodnie z art. 5 organem właściwym do wydania zaświadczenia dotyczącego środka ochrony jest sąd rejonowy, który ten środek ochrony zastosował. W celu uzyskania zaświadczenia należy złożyć wniosek do sądu rejonowego. Dane kontaktowe sądów estońskich są dostępne na [stronie internetowej sądów](#).

Artykuł 18 lit. a)(ii) - organy, przed którymi należy powoływać się na środek ochrony wydany w innym państwie członkowskim lub które są właściwe do wykonania takiego środka

Aby powołać się na środek ochrony zarządzony w innym państwie członkowskim, dana osoba musi skontaktować się z komornikiem, który jest właściwy dla miejsca zamieszkania lub pobytu dłużnika lub w którego rewirze znajdują się aktywa dłużnika. Komornicy wszczynają postępowanie egzekucyjne na podstawie wniosku i tytułu egzekucyjnego – przekazanych przez osobę znajdującą się w niebezpieczeństwie. Wykaz komorników sądowych można znaleźć na [stronie internetowej](#) Izby Komorników Sądowych i Syndyków Masy Upadłości:

Artykuł 18 lit. a)(iii) - organy, które są właściwe w sprawie dostosowania środków ochrony zgodnie z art. 11 ust. 1

W stosownych przypadkach komornik, któremu przysługuje właściwość, może wykonać środek ochrony zarządzony w innym państwie członkowskim. Komornik, który jest właściwy dla miejsca zamieszkania lub pobytu osoby dłużnika lub w którego rewirze znajdują się aktywa dłużnika, jest właściwy do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego środka ochrony zarządzanego w innym państwie członkowskim. Wykaz komorników sądowych można znaleźć na [stronie internetowej](#) Izby Komorników Sądowych i Syndyków Masy Upadłości:

Artykuł 18 lit. a)(iv) - sądy, do których należy wystąpić z wnioskiem o odmowę uznania oraz, w stosownych przypadkach, o odmowę wykonania, zgodnie z art. 13;

Aby odmówić uznania lub wykonania środka ochrony zarządzanego w innym państwie członkowskim, należy złożyć wniosek do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika lub sądu rejonowego właściwego dla planowanego postępowania egzekucyjnego. Dane kontaktowe sądów estońskich są dostępne na [stronie internetowej sądów](#).

Artykuł 18 lit. b) - język lub języki akceptowane w tłumaczeniach, o których mowa w art. 16 ust. 1

Język estoński i angielski

Ostatnia aktualizacja: 17/02/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.